

IT TAKES TWO FOR A TANGO!

Beste mevrouw v.d. Stoel,

Het is jammer. We hebben er hard voor gewerkt, maar het niet gehaald.

Mensen en kramen hebben we genoeg, we zitten vol.

De Jordaan kunst & cultuur uitmarkt had het in zich om iets heel moois te worden.

Zeker met de komst van Frans Salman en Wink Einthoven, kunstkenner en organisatoren van Open Ateliers, hadden we de gewenste kwaliteit in huis.

Organisatorisch liep alles naar wens. De beoogde ca. 45 – 50 kramen op de Elandsgracht zijn bezet. De (startende) kleinkunstenaars, de gevestigde orde

en de Non Profit Jordaan promotie organisaties en vele anderen stonden in de startblokken, totdat de realiteit op de deurmat viel.

Het onverwachte totale kostenplaatje werd een nachtmerrie. Ca. 20.000 euro voor twee dagen een kunst & cultuuruitmarkt op de Elandsgracht bezet met max. 50 kramen.

Dat is ca. 400 euro per kraam! Oftewel 880 ouderwetse guldens. Zonder sponsors en zonder subsidie een kansloos initiatief.

Zonder een aantoonbaar succesvol verleden is het binnen onze korte voorbereiding niet mogelijk geweest om sponsors te vinden ter dekking van een flink gedeelte van het kostenplaatje. Maar het meest teleurstellende is dat verreweg het grootste deel van het kostenplaatje Gemeentelijke Heffingen zijn.

Alleen al het gebruiksklaar maken van de (halve) Elandsgracht hing een prijskaartje van ca. 10.000 euro! Gewoon de reeds jaren gevormde bende verwijderen.

Het is jammer en misschien zelfs een beetje beschamend dat een nieuw initiatief, in de slipstream van het al meer dan 30 jaar succesvolle Jordaanfestival, nauwelijks support van de overheid heeft mogen ontvangen.

Mijn motivatie om aan dit avontuur te beginnen heeft niets met gewin te maken, maar puur, dat ik als geboren Jordanees, 40 jaar wonend en werkend op de Elandsgracht moest constateren dat verloedering, gemis aan dynamiek en de steeds meer aansprekende vernieuwende projecten in omliggende deelraden als in Oud-West, Westerpark, de Pijp, etc., de Jordaan voorbij steven.

De Jordaan wordt een slaapbuurt, de jeugd (student) gaat naar nieuwe 'Hotspots'.

Het is pijnlijk om te constateren wat in de ene deelraad wel kan worden neergezet en in een ander absoluut niet. Pijnlijk zichtbaar zijn de verschillen per deelraad van inzicht, snelheid van handelen en misschien wel een geïnspireerde kwalitatieve personele bezetting.

Het Parool heeft recentelijk veel onderzoek en publicaties gedaan over de veelal absurde prijsverschillen binnen de Gemeente Amsterdam. Ook werd het 'deelraad' bestaansrecht ter discussie gesteld. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Jammer genoeg helpt het de geboorte van de kunst & cultuuruitmarkt voor 2007 niet meer!

Ik wens u het allerbeste,

Henny Cruyff

IT TAKES TWO FOR A TANGO (deel 2)

Amsterdam 20 augustus 2007, verzonden per email.

Beste mevr. Anne Lize van der Stoel,

Heb vernomen dat u tot 3 september a.s. afwezig bent.

Hoop dat u een prettige vakantie heeft gehad, want dat kan ik/wij niet zeggen. Als u mijn schrijven aan u van j.l. 15 augustus heeft gelezen weet u dat ik/wij niet blij zijn met de gang van zakendoen. Maar het kan nog erger. Op de Elandsgracht wonen al vele jaren een aantal journalisten waarvan 1 man deel uitmaakt van onze stuurgroep. De email aan u is ook naar hem verzonden. Binnen een uur ontving ik zijn reactie waarin hij mij complimenteerde en mij met klem adviseerde om direct contact met de Parool redactie op te nemen en noemde daarbij 3 namen. Binnen een kwartier werd ik teruggebeld door de redactie met de mededeling dat de volgende dag een stuk geplaatst zou worden. Later bleek dat ook andere media uw persvoorlichting hebben gebeld om commentaar. Ik ben met de uitleg van uw persvoorlichting ernstig geschokt omdat er een onwaarheid werd verteld! T.w.: Ik/wij hebben geen subsidie gekregen omdat ik daar niet om gevraagd heb!! **EEN LEUGEN!** Natuurlijk heb ik om subsidie gevraagd maar dat werd afgewezen. In acute tijdnood heb ik contact opgenomen met de heer Avis, bijna buurman uit de Hazenstraat, werkzaam bij u in de Stopera en u goed bekend. Ik heb hem gevraagd om contact met u op te nemen om snel te beslissen of ik, door een onverwacht grote kostenverhogingen, in aanmerking kan komen voor een flinke subsidie. Hij beloofde z'n best te doen en met u in overleg te gaan. Keurig netjes belde hij mij twee dagen later met het negatieve bericht dat er **geen subsidie inzit**. De eerste Jordaanse kunst & cultuuruitmarkt werd dus jammer genoeg door de deelraad afgewezen. We hebben vervolgens hard geprobeerd om via sponsors de eerst kunst & cultuur Jordaanuitmarkt 2007 te redden. We zaten volgeboekt, hadden een geweldig perspectief en een hoop gepassioneerde exposanten en vrijwilligers. Helaas.

Ik voel me beledigd dat er wordt gesuggereerd dat ik een beginnersfout heb gemaakt, dat ik onwaarheden heb verteld. De waarheid is echter dat over mijn rug een scheve zaak wordt rechtgetrokken. De ambtenarij verschuilt zich achter het bureaucratische argument dat de aanvraag uitsluitend op een **formulier** had moeten worden ingediend, waar echter geen ambtenaar mij op had geattendeerd. Ca. 40 jaar ben ik een niet onverdienstelijk ondernemer/eigenaar van vele bedrijven en dito medewerkers geweest. Mijn denken en handelen is o.a. gebaseerd op dynamiek, efficiëntie en snelheid. Een kunst & cultuur project binnen drie maanden op poten te zetten daar heb ik geen moeite mee. Mits mijn partner gelijk gestemd is. Vandaar mijn aanhef. Ondernemer en de politiek/ambtenaar zijn bijna altijd van een andere cultuur. Ambtenaar én uitzondering op de regel was John Avis, hij begreep mijn tijdnood, hoorde mij aan en belde mij twee dagen later keurig terug, helaas met een vervelende boodschap. Maar voor hem: CHAPEAU. Helaas is teveel het ambtelijk denken en handelen gebaseerd op: formulieren, dossiers, vergaderingen en kent nauwelijks tijddruk. Een andere wereld. Een ondernemer is geen ambtenaar en een ambtenaar geen ondernemer! Normaal is dat niet zo een probleem, totdat een ambtenaar gaat liegen.

Die ondernemer mag niet de telefoon gebruiken om een bereidwillige, moderne ambtenaar te vragen om met spoed een beslissing te nemen. Dat kan eenvoudig niet. Je moet éérst een formulier invullen en dan geduldig afwachten wat die ene ambtenaar beslist. Vandaar het persbericht: De heer Cruyff, c.q. de Jordaanuitmarkt heeft geen subsidie gekregen, omdat meneer Cruyff NA de afwijzing geen formulier heeft ingevuld! Maar wat heeft dat voor zin als de beslissing al genomen is.

Waardoor wordt een ambtenaar een leugenaar? Anno 2007, te gek voor woorden.

Met vriendelijke groet,

Henny Cruyff

